

[Socialministeren.]

hvorimod det er foreslået, at disse restancer undergives 20-årig forældelse.

Med hensyn til refusionsbestemmelserne bygger forslaget på den gældende byrdefordeling mellem stat og kommuner, hvorimod der af hensyn til overskueligheden er foreslået en noget ændret systematisk opbygning af disse bestemmelser med det formål så vidt muligt udtømmende at angive, hvilke andele af ydet hjælp der skal refunderes henholdvis af statskassen, herunder den tidligere fælleskommunale udligningsfond, af amtskommunerne og efter reglerne om mellemkommunal refusion, og således at det derefter angives, hvor stor en del den enkelte kommune endeligt skal bære af de forskellige forsørgelsesudgifter.

Som antydnet forudsætter forslaget, at også forsørgslovens bestemmelser om tab af valgret og valgbarhed ophæves. Disse virkninger er efter den gældende lovgivning altid knyttet til modtagelse af fattighjælp og i særlige tilfælde til modtagelse af kommunehjælp.

Jeg vil her gerne pege på den ændring, der har fundet sted med hensyn til lovgivningsmagts syn på særlige værdighedsbetingelser som forudsætning for valgretten. Medens der i grundlovene op til grundloven af 1953 var udtrykkelige bestemmelser om, at den, der havde modtaget fattighjælp eller hjælp med fattighjælps virkning, var udelukket fra valgret og valgbarhed, medmindre hjælpen var eftergivet eller tilbagebetalt, skete der på dette område en afgørende forandring ved grundloven af 1953, der i sin § 29 udtaler, at det ved lov skal bestemmes, i hvilket omfang straf og understøttelse, der i lovgivningen betragtes som fattighjælp, medfører tab af valgret. Det betyder i virkeligheden en fundamental ændring i lovgivningens syn på forholdet mellem fattighjælp og valgret, når man lader dette spørgsmåls afgørelse glide bort fra at være et absolut princip i grundloven og overlader det til den almindelige lovgivning at træffe bestemmelse herom.

Medens enhver antagelig vil være enig med mig i, at de bestemmelser, der berøver folk deres valgret på grund af hjælp, som er oppebåret under langvarige perioder af sygdom eller uforskyldt arbejdsløshed, bør bortfalde, er det vel muligt, at nogle rent

umiddelbart vil sige, at hvor det drejer sig om selvforskyldt trang, kan reglerne om tab af valgret i forbindelse med modtagen offentlig hjælp i og for sig ikke være urimelige.

Nu er forholdet imidlertid det, at lovgivningsmagten på et andet tilsvarende område har taget et ganske klart og ubetinget standpunkt. Jeg tænker herved på straffede personers valgret. Også dette spørgsmål er som nævnt i grundloven af 1953 henskudt til lovgivningsmagts afgørelse, og denne afgørelse er truffet i folketingsvalgloven, hvori der ikke er optaget nogen bestemmelse om, at straf udelukker fra adgangen til valgret til folketinget. Når dette er tilfældet, må det vist erkendes, at der er opstået et ubegrundet misforhold mellem på den ene side strafs og på den anden side offentlig hjælps indflydelse på adgangen til valgret.

Jeg vil i denne forbindelse endvidere gerne fremhæve, at der i et udkast til en europæisk socialpakt, som er udarbejdet af en komité under Europarådet, er indsat en bestemmelse, der forbyder ethvert indgreb i en borgers sociale og politiske rettigheder som følge af modtagelse af offentlig hjælp. Efter de gennemførte ændringer i invalide- og folkepensionslovgivningen, hvorefter modtagelse af kommunehjælp og fattighjælp ikke længere udelukker en person fra at opnå invalide- eller folkepension, vil alene den omstændighed, at modtagelse af fattighjælp og kommunehjælp kan føre til tab af valgret og valgbarhed, afskære Danmark fra at ratificere en konventionsbestemmelse af det nævnte indhold. Da Danmark er det eneste af Europarådets medlemsstater, der har bestemmelse af denne art, vil der utvivlsomt være enighed om, at vi på dette område bør bringe vor lovgivning i overensstemmelse med de øvrige landes lovgivning.

Efter det anførte har regeringen derfor kunnet tilslutte sig udvalgets forslag om ophævelse af forsørgslovens regler om tab af valgret og valgbarhed.

Ud over de allerede omtalte ændringer er der efter forslaget kun tale om mindre realitetsændringer i forhold til gældende lovgivning.

Af disse mindre ændringer finder jeg særlig anledning til at nævne, at der ved